

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αριθ. φύλλου 205

Αθήνα, Ιανουάριος 1980

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Απολογισμός και προευχές

Η δεκαετία που πέρασε, μπορούμε να πούμε πώς χαρακτηρίζεται από δύο φαινόμενα, σε στενή αλληλεξάρτηση μεταξύ τους :

- Ακόμα πιο άλματώδη άνοδο της τεχνολογίας.
- Ακόμα πιο πλατειά και σε βάθος κυριαρχία του άγριου πόθου για κέρδος. Για γρήγορο, άκοπο και πολλές φορές άνομο κέρδος. Από άτομα και κράτη. Με άποτελέσματα: συγκρούσεις και μεταβολές.

- Συγκρούσεις με μορφή πολέμων. (ΗΠΑ—Βιετνάμ, Βιετνάμ—Καμπότζη, Αιθιοπία—Σομαλία, Ινδία—Πακιστάν, τρίτος αραβοϊσραηλινός, Κίνα—Βιετνάμ, ο εμφύλιος στο Λίβανο, εισβολή στο Αφγανιστάν).

- Συγκρούσεις πολιτικές (Δικτατορία στη Χιλή και την Αργεντινή, πτώση δικτατοριών: στην Ισπανία, την Πορτογαλία, την Νικαράγουα, την Ουγκάντα, την Ελλάδα. Έδω είχαμε και κατάργηση του θεσμού του κληρονομικού ανώτατου άρχοντα. Τό ίδιο και στο Ιράν).

- Συγκρούσεις κοινωνικής βίας. (Ερυθρές ταξιαρχίες, Μπάαντερ—Μάινχοφ κ.λπ.).

Ειπώθηκε, πώς ή πρόοδος(;) της επιστήμης και της τεχνικής, είναι τέτοια, ώστε αν καταγράφονταν σ' ένα δελτίο αι ήμερήσιες, μόνο, εφευρέσεις και ανακαλύψεις σ' όλη την υδρόγειο, δεν θάφτανε τό 24ωρο, για να διαβαστή αυτό τό δελτίο.—Κι' όμως, δεν μπορούμε να θεραπεύσουμε τό κοινό συνάχι.

Μπορεί, ένας μόνος άνθρωπος, να κατευθύνει ένα ολόκληρο έργοστάσιο με μίαν ηλεκτρονική δέσμη — αλλά, τὰ οικολογικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν, κάθονται βαρεία πάνω στο στῆθος μας, την ψυχή μας, τό πνεύμα μας.

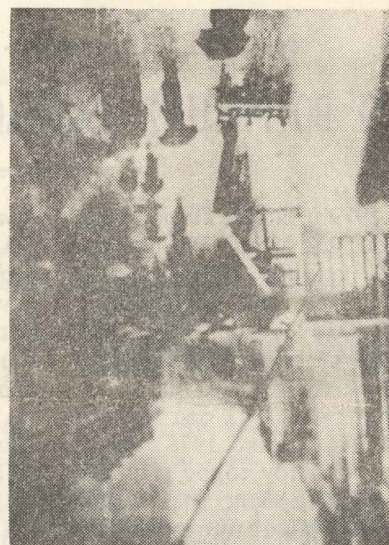
Η δεκαετία που έφυγε, μάς κληροδότησε ακόμα:

- Αλλά 600 περίπου εκατομμύρια στόματα, περισσότερα απ' αυτά που έκλεισαν για πάντα — ενώ ή πείνα, σκοτώνει, κάθε μέρα, χιλιάδες συνανθρώπους μας.

- Έξαρση του κοινού και «σκληρού» έγκλήματος.

- Έξάπλωση της μαστίγας των ναρκωτικών.

- Και τέλος τόν φαύλο κύκλο: δολλάριο-πετρέλαιο-δολλάριο. Μιά επικίνδυνη κρίση. Επικίνδυνη για την οικονομία (2 δολλάρια τό 1970,30 και πέρα τό '80). Τώρα, εξάγομε, όχι μονάχα συνάλλαγμα, αλλά τό ίδιο τό εισόδημά μας. Κρίση επικίνδυνη για την παγκόσμια Ειρήνη—για ένα παγκόσμιο, πιά, Πόλεμο.

Ένα σπάνιο φαινόμενο.
Η Σμύρνη χιονισμένη. Στά 1911.

Στόν κόσμο που ζούμε, όλα είναι πιθανά. Κανένας δεν περίμενε—ή ελάχιστοι σ' όλον τόν κόσμο—πώς ένα γέρος πέρσης άγιατολάχ, που πρίν μερικούς μήνες κυκλοφορούσε άσημος στους δρόμους του Παρισιού, θά έφτανε να ταρακουνήσει μίαν υπερδύναμη και τόν ΟΗΕ. Και τό κυριότερο, να εξάγει την επανάστασή του, σ' ολόκληρο τόν κόσμο του Ισλάμ.

*

Και ή τουρκιά;

Α, έδω χρειάζεται μιά διευκρίνηση. Όταν λέμε τουρκιά, δεν έννοούμε βέβαια ολόκληρο τόν τούρκικο λαό! Πού έχει και κάμποσο ελληνικό αίμα στις φλέβες του, από τό ένα περίπου εκατομμύριο γενιτσάρους, τίς μυριάδες έλληνοπούλες των χαρεμιών και τόν βίαιο εξισλαμισμό ελληνικών πληθυσμών. Έννοούμε τίς χίλιες—δυό χιλιάδες φαμίλιες που διαφεντεύουν πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά, στρατιωτικά, διπλωματικά, τίς τύχες των εκατομμυρίων γειτόνων μας.

Η τουρκιά, λοιπόν, την περασμένη δεκαετία, καταπάτησε τό 40% του κυπριακού εδάφους. Και, έκμεταλλεύόμενη την άπαιδεία στην όποία κρατά τό λαό της, και, καλλιεργώντας του τά πιο ταπεινά ανθρώπινα ένστικτα, τόν φανατίζει και του διοχετεύει έπεκτατικά σχέδια, σαν φυγή από τά κοινωνικά προβλήματα που

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

Άλλη μιά φωτογραφία της χιονισμένης Σμύρνης.

ΝΙΤΣΑΣ ΠΑΡΑΡΑ-ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ

«ΕΝΑΣ ΒΟΥΡΛΙΩΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ»

Το 1979 η Νίτσα Παραρά-Ευτυχίδου, μās έδωσε ένα δεύτερο βιβλίο, κείμενο πραγματικά αξιοπρόσεχτο της Μικρασιατικής Βιβλιογραφίας. Ο ήρωάς του και σ' αυτό, όπως και τα πρόσωπα του προηγούμενου βιβλίου της «Κάποτε στα Βουρλά της Μ. Ασίας (έκδ. 1978), Βουρλιώτης, από τον τόπον της προγονικής καταγωγής της. Αξίζει να σημειωθεί και το: προβάλλει ακριβώς την υποχρέωση σ' εμάς τους Μικρασιάτες να προσφέρουμε ό,τι μπορούμε, πού θα συντελεί στη διατήρηση της μνήμης του τόπου — του μαρτυρικού τόπου της καταγωγής μας. Η συναίσθηση του χρέους αυτού, του ιερού άσφαλέστατου — προσφέρεται αρκετά, αλλά υπολείπονται ακόμη πολλά, πάρα πολλά να γίνουν. Και μάλιστα, ως το συνειδητοποιήσουν το αυτοί νεώτεροι: ό,τι διατηρείται ακόμη στους οικογενειακούς τους κύκλους σαν παράδοση, κατά όποιονδήποτε τρόπο από τους τόπους της προγονικής των καταγωγής, ως μη τ' αφήσουν να πάει χαμένο: ως το προσέξουν.

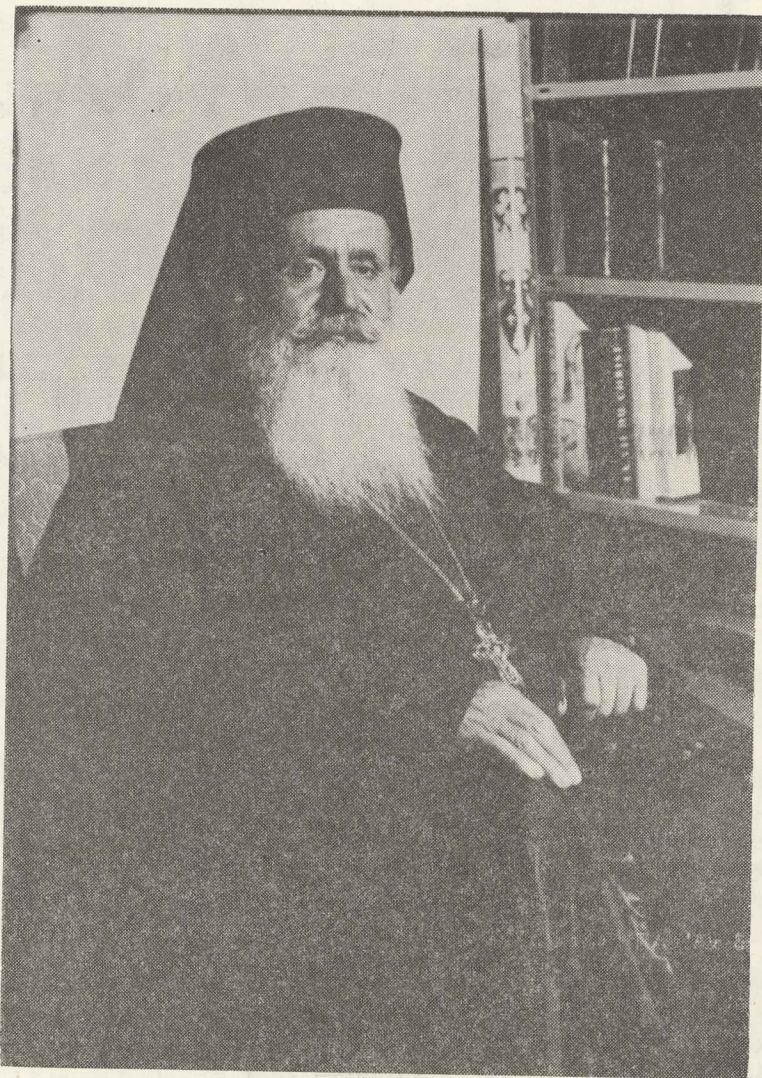
Η Νίτσα Παραρά-Ευτυχίδου είναι πραγματικά ένα πολύ αξιοπρόσεχτο και ανάλογα αξιολο-

μητο παράδειγμα. Το θέμα του τελευταίου βιβλίου της έχει κι' ένα γενικότερο εθνικό περιεχόμενο: αναφέρεται ακριβώς στα όσα τραβήξαν οι έλληνες στρατιώτες της Μικρασιατικής Έκστρατείας πού πέσαν αιχμάλωτοι στα χέρια των Τούρκων μετά την κατάρρευση του 1922.

Ένας Βουρλιώτης της τά διηγήθηκε. Καί αυτή με προσοχή και την επιβαλλόμενη πιστότητα τά κατέγραψε και μās τά προσφέρει. Το κείμενό της είναι χωρίς υπερβολή ένα ιστορικό ντοκουμέντο, μιá ιστορική μαρτυρία. Από την άποψη αυτή πρέπει να υπολογιστεί γενικότερα ως εξυπηρετικό γιά τις επιβαλλόμενες ιστορικές έρευνες και ιστορικές μελέτες. Το άφηγηματικό ύφος πραγματικά είναι πολύ γοητευτικό. Διατηρείται με προσοχή και επιμέλεια ή έκφραση του μάρτυρα άφηγητή. Διαγράφονται με απλότητα βέβαια, αλλά και με ένταση — όση επιβάλλεται — τά γεγονότα πού εκτίθενται.

Είναι λοιπόν μιá προσφορά ουσιαστική, γιά πολλούς λόγους, το βιβλίο αυτό της Νίτσας Παραρά-Ευτυχίδου.

ΝΙΚΟΣ Ε. ΜΗΛΙΩΡΗΣ

Ο Όλχημανδρίτης Θεοδόσιος Μάως, Έγούμενος Έεοās Μονής «Βηθανία, Μάρθα και Μαρία», στην Βηθανία. Άδελφός του μέλους της Ένώσεως Συμριναίων Αικατερίνης Στασού από τον Μπουρνόβα.

της έδειξε την αγάπη του όταν του ζήτησαν στη Γαλλία ν' αλλάξει την υπηκοότητά του προκειμένου να πάρει έδρα στην Έκαδημία. Αρνήθηκε το αξίωμα αυτό: «όπεράνω όλων ή ΠΑΤΡΙΔΑ μου», είπε. Καί όμως ή θυσία του αυτή δεν άναγνωρίστηκε από την Πατρίδα και τον άδικησαν όπως πολλούς άλλους Μικρασιάτες.

Ο Δρ. Παύλος Α. Καραπέτρος παιδί σχεδόν κι' εκείνος έφυγε διωγμένος από την άγκαλιά της ΣΜΥΡΝΗΣ μας το 1922 σαν όλους εμάς. Η δίνα να γίνει αυτός πού έπρεπε να γίνει τον έκανε σύντομα να τελειώσει τις σπουδές του σε ξένες Σχολές με χίλιες θυσίες της καλόκαρδης Μητέρας του. Οί έλπίδες Μητέρας και άδελφής στεφανώθηκαν από επιτυχία και ό Παυλάκης τους ανέβηκε στην έδρα του Καθηγητού, πρώτα στα Δωδεκάνησα και μετά στις έδρες των ξένων χωρών πού λεπτομερώς θα αναφέρω τη δράση του στη προσεχή μου όμιλία στη Στέγη μας.

Πρέπει οί Συμρινοί, και οί Μικρασιάτες γενικώς και όλοι οί Έλληνες και τά παιδιά μας και τά εγγόνια μας να ξέρουν τί παιδιά έβγαλε ή ΙΩΝΙΑ μας πού προσφυγία γυνά στον ξένο τόπο κατόρθωσαν να γίνουν ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ Γραμμάτων, Έπιστήμης, Τέχνης και Ένωτάτοι Στρατιωτικοί και Πολιτικοί Λειτουργοί του Κράτους.

Ο Δρ. Παύλος Α. Καραπέτρος δεν υπερηφανεύεται, είναι άπλός, με τό χαμόγελο στά χείλη, τό άθωο χαμόγελο μεγάλου άνδρα πού μένει πάντοτε παιδί.

Έγώ, ή πιό μικρή του Έντων Σοκάς, πού οί άναμνήσεις της Νενές μου και της Μαμάς μου μ' έκαναν να λατρεύω τη ΣΜΥΡΝΗ μας, συγχάιρω από τά βόθη της καρδιάς μου τον Δρ. Παύλο Καραπέτρο και το εύχομαι να ζήση σαν τά ύψηλά βουνά και να ύμνεί πάντα την άγαπημένη Πατρίδα του, τη ΣΜΥΡΝΗ μας.

NINA (Νικομαχίτσα)
ΚΑΝΟΥΠΑΚΗ -
ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ

ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΕΣ

ΔΡ ΠΑΥΛΟΣ Α. ΚΑΡΑΠΕΤΡΟΣ

του Στρασβούργου Δρ. των Πολιτικών και Οικονομικών Έπιστημών του Πανεπιστημίου των Παρισίων, Officier (Έξιωματούχος) της Ένωτάτης Έκπαιδευσεως της Γαλλίας.

Καί όμως παρ' όλα τ' αξιώματά του, τά βραβεία και τους τίτλους πού πήρε, ό Δρ. Παύλος Καραπέτρος έμεινε άπλός κιμπαρης ΣΜΥΡΝΗΟΣ!

Η τόση του μόρφωση και τά τόσα του βραβεία πού πήρε κατά καιρούς και τά τόσα χρόνια πού δίδαξε στα Πανεπιστήμια του Έξωτερικού, δεν άλλαξαν ούτε το χαρακτήρα του, ούτε τά αίσθήματά του γιά τη ΣΜΥΡΝΗ μας πού λατρεύει σαν θεά, ούτε και γιά τη Μητέρα ΕΛΛΑΔΑ πού

Μιά προσωπικότητα Έπιστήμης, Γραμμάτων και Πατριωτισμού, πού τιμά την ΙΩΝΙΑ μας, τη ΣΜΥΡΝΗ μας, αλλά και όλόκληρη την Έλλάδα μας. Το άλλοτε προσφυγάκι και τώρα:

Έπ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου των Παρισίων, Δρ. του Πανεπιστημίου

ΑΜΑΛΘΕΙΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΗ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΙΔΡΙΘΕΙΣΑ ΤΩ 1858

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1899

Η Α ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Είχε πληρέστατα δίκαιον ή Α. Εξ. ό πρεσβευτής κ. Νικ. Μαυροκορδάτος είπών περί της χθεσινής υποδοχής των προκρίτων της παροικίας, ό,τι έφερεν οικογενειακών όλως χαρακτήρα. Καί πράγματι τί άλλο είναι αί έν τώ έξωτερικώ παροικία ή οικογένεια, ών τά άτομα έν τη κατ' ίδίαν εργασία και δράσει ένα κοινόν σκοπόν επιδιώκουσι, την ανάπτυξιν του έμπορίου και του δημοσίου πλούτου της πατρίδος, της κοινής ταύτης μητρός, ής είναι τά έν τη ξένη βιούντα τέκνα;

Η χθεσινή μάλιστα έορτή είχε και τουτό τό ιδίάζον, ό,τι μετά τάς δυσχερείς περιστάσεις των δύο τελευταίων ετών πρώτην ταύτην φοράν έδίδετο εις την παροικίαν ή άφορμή όπως έλθη εις συνάφειαν μετά του έπισήμου αυτής αντιπροσώπου. Διά τουτό δε και ή υποδοχή προσέλαβε χαρακτήρα όλως έκτακτον και επιδηλικόν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο Αυστριακός αξιωματικός Βερνά έδημοσίευσεν έν Βιέννη διδλίον, τό όποιον περιέχει περιέργους και ένδιαφερούσας στατιστικάς πληροφορίας. Εϋθύς έν άρχή του διδλίου, ό συγγραφεύς παραθέτει συγκριτικών πίνακα των ετών της ειρήνης και του πολέμου των διαφόρων κρατών της Εύρώπης διαρκούντος του αιώνος τούτου.

	έτη ειρήνης	έτη πολέμου
Γερμανία	13	83
Αυστροουγγαρία	21	79
Άγγλία	21	75
Ίταλία	23	73
Ρωσία	24	72
Γαλλία	27	69
Τουρκία	37	59

Ο κ. Βερνά εξαγει μεταξύ των άλλων, ό,τι δεν υπήρξαν πάντοτε οί πολυαριθμότεροι στρατοί νικηταί. Έπί 100 μαχών αί 33 έκερδήθησαν από στρατούς όλιγαριθμότερους. Όλοι δε αί περιφανείς ναυμαχία έκερδήθησαν από άσθενέστερον στόλον. Εις τό Τράφαλγαρ ό Νέλσον ήγωνίσθη με 27 πλοία έναντίον 33. Άλλαχού οί σύμμαχοι ένίκησαν με 26 πλοία έναντίον 82.

Ο συγκριτικός πίναξ των άπωλειών κατά τους τελευταίους πολέμους δεν είναι όλιγώτερον διδακτικός. Διαρκούντος του πολέμου της Κριμαίας, όπου αί συμμαχικά δυνάμεις άνήρχοντο εις 482 χιλ. άνδρών ήσθένησαν 362 χιλ., εκ των όποιών 109.200 απέθανον. Έκ πηγών δε απέθανον 6.200.

Άλλ' ό πόλεμος του 1870 έποίησε περισσοτέρους άνδρας. Έπί 200.000 Γερμανών, ό,τινης έπολιόρουν τό Μέτς 130.000 ήσθένησαν. Καί επί του όλικού αριθμού των 295.000 άσθενών νοσηλευθέντων εις τά γερμανικά νοσοκομεία 80.000 εύρίσκοντο εκεί συνεπεία τραυμάτων. Όλος δε ό αριθμός των άσθενών και τραυματιών Γερμανών διαρκούντος του πολέμου άνήλθεν εις 812.000.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ός γνωστόν, ό φιλόανθρωπος συμπολίτης κ. Π. Πανταλέων έχει όρίσει έτήσιον έπίδομα εις την Εύαγ. Σχολήν και τό Κεντρ. Παρθεναγωγείον έξ ιδιαιτέρων εισπράξεων της έπιτυχώς λειτουργούσης ομωνύμου αϋτώ άτμοπλοίας, ως δε ή Έφορία του Κεντρικού Παρθεναγωγείου πληροφορεί ήμάς, παρέλαβε και έφέτος την έκ γρ. 4000 έτησίαν έπιχορήγησιν του φιλομούσου συμπολίτου και σπεύδει όπως και δημοσία έκφράση αϋτώ τάς θερμάς εύχαριστίας της.

ΕΙΚΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ

Ός πληροφορούμεθα, ή άξ. Έφορεία της Εύαγγελικής Σχολής άνέθηκε τώ διακεκριμένω ζωγράφω κ. Χαρ. Παλαιολόγω όπως γράψη την εικόνα του άειμνήστου ευεργέτου της ήμετέρας κοινότητος Δ. Κιουπετζόγλου εις μέγα μέγεθος, ως τό της εικόνας του άειμνήστου Μαρτσέλλα, όπως άναρτήση ταύτην εις την αίθυσαν της Σχολής.

ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΡΑΒΟΝΕΣ

Χθές έτελέσθησαν έν Περαιά έν μέσω συγγενών και φίλων οί γάμοι της καλλιμόρφου και εύηγμένης δεσποινίδος Ούρανίας Λιμογιάννη μετά του καλλίστου κ. Άθανασ. Κομποτά. Παράνυμφος ήν ό κ. Έμμανουήλ Κηρομητόπουλος. Τόις νεονύμφος εύχόμεθα βίον εύτυχή και άνέφελον.

Λ. Σ. * * Έν Κεμερίω έτελέσθησαν οί γάμοι του κ. Έμμ. Παπαδοπούλου μετά της εύηγμένης δεσποινίδος Μαρίας Άλατζόγλου. Παράνυμφος ήν ό κ. Πέτρος Δανάς. Τόις νεονύμφος εύχόμεθα όλθιον τον συζυγικόν βίον.

ΓΑΜΟΣ ΜΑΘΟΥΣΑΛΑ

Ο «Ταχυδρόμος» Κων)πόλεως γράφει: Έν τώ έρατεινώ χωρίω Κανδυλλί, παρά τάς όχθας του μαγνυτικού Βοσπόρου, χθές συνεδέθη διά των δεσμών του ύμεναίου ό στρατιωτικός ιατρός Πασχάλ έφέντης, ήλικίας 96 ετών μετά κόρης άγούσης τό 45 έτος της ήλικίας αϋτής. Έπειδή οί νεόνυμφοι ήσαν δόγματος άρμενοκαθολικού, τό μυστήριον έτελέσθη έν τώ αϋτόθι άρμενοκαθολικώ ναύκω ένθα πολύ συνέρευσε πλήθος. Μετά την ιεροτελεστείαν ό προσκεκλημένος ύπέβαλον τά συγχαρητήρια τώ ζεύγει των νεόνυμφων εύχόντες αϋτώ τον βίον άλυτον μακραίωνα και μεστόν παντός άγαθού.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝ. ΚΥΚΛΟΥ

Πλήρες ήτο και χθές έσπέρας τό θέατρον του Γυμν. Κύκλου, έν ώ έδίδετο έσπερίς ύπερ του ύψιφώνου κ. Άνσέλμ. Το μελόδραμα «Μανών» έξετελέσθη και αϋθις μετά πολλής έπιτυχίας, ζωηρότατα δ' επέσπασαν τά χειροκροτήματα ή κ. Λεόνη και ό κ. Άνσέλμης, όστις έξετέλεσε κατά τό γ' μονόπρακτον και μουσικά τινα τεμάχια επί τετραχόρδου, μεγάλως, ως πάντοτε, εύαρεστήσαντα.

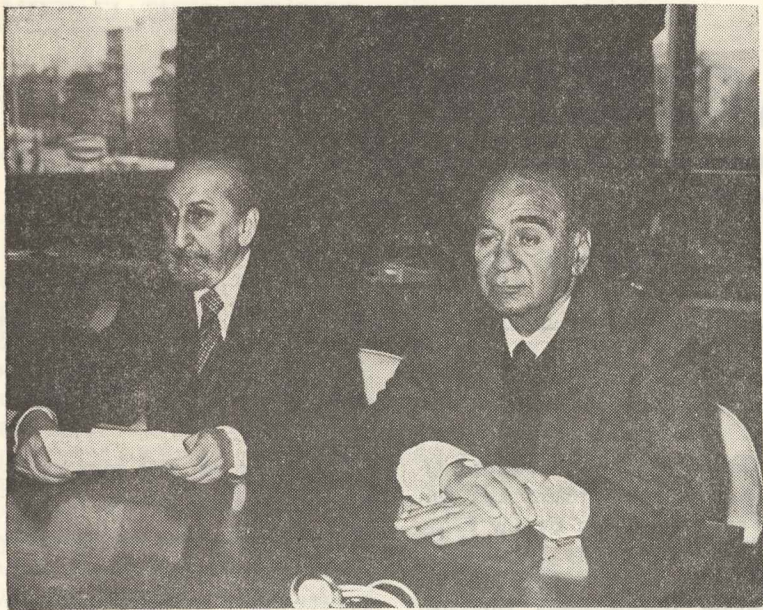
* * *

Τό έσπέρας της αύριον δοθήσεται τό μελόδραμα «ΡΙγκολέττο», κατά την παράστασιν δε ταύτην θα παρουσιασθή κατά πρώτον πρό του σμυρναϊκού δημοσίου ή προχθές έξ Αθηνών άφικόμενη έλαφρά ύψιφώνος κ. Σανταμαρία, περί ής εύφημώς κατά διαφόρους παραστάσεις, δοθείσας αϋτόθι, έξεφράσθη ό άθηναϊκός τύπος.

ΒΟΛΙΣ

Οί εύρεθέντες προχθές τό έσπέρας επί της Προκουμίας, περί την 8ην ώραν, παρέσθησαν θεαταί ώραιου ούρανίου φαινομένου. Βολίς ύπερύθρου χρώματος και με μακράν λευκήν φατεινήν ούράν διέσχισε τον όρίζοντα προερχομένη έξ άνατολών και διευθυνομένη προς δυσμάς, τασαύτην δε έντασιν φωτός είχεν ώστε ό ούρανός εφωτίσθη ως δι' έστίας ηλεκτρικού ρεύματος. Τό θέσμα δ' ήν άληθώς μεγαλοπρεπές, έπιτεινόμενον έτι πλέον διά της έντός των ύδάτων άνταντακλώσεως του ώραιου φαινομένου, άπερ υπήρξεν όρατόν και έκ διαφόρων όδών της πόλεως.

Κατά τους άστρονόμους, οί βολίδες είναι σώματα μικρότατα, ώσει λίθοι, κιουόμενα περί τον ήλιον, εάν δ' ή γή συναντήση τοιούτο σωματοίδιον, τότε αϋτό ύπεϊκον εις την έλξιν της γής καταπίπτει προς ταύτην και προστριβόμενον προς την άτμοσφαιραν αϋτής αναφέγεται. Συνήθως δ' αί βολίδες εύρίσκονται εις ύμους 80—100 χιλιομέτρων από της έπιφανείας της γής.

Ο Αποστόλος Μαγγανάρης με τον άειμνηστο Πρόεδρό μας Μιχάλη Αναστασιάδη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ, ο ποιητής

Τό έργο του, τό ύφος του, ή προσωποικότητά του

Η τιμητική βραδιά για τόν 'Απόστολο Μαγγανάρη που όργωνεσεν την Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου ή Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων, δέν ήταν μία συνηθισμένη διάλεξη διανοημένη με άπαγγελίες στίχων, αλλά μία πανηγυρική εκδήλωση για τή διατήρηση του έργου ενός Σμυρναίου πνευματικού δημιουργού από τούς κορυφαίους του νεοελληνικού λυρικού Λόγου.

Η σύμπτωση να βρεθούν συμπαιρτώτες και οι τρείς κύριοι παράγοντες της εκδήλωσης: ο ρολογιόσκιος εκπρόσωπος της 'Εφορείας της Στέγης διαπρεπής ιστορικός Δημήτρης Φωτιάδης, ο όμιλητής της βραδιάς ποιητής Τάσος Αναγνώστου και ο τιμώμενος 'Απόστολος Μαγγανάρης, έδωσε την ευκαιρία να αφιερωθεί στη μεγάλη αξέχαστη Πατρίδα, τη Σμύρνη, ένα σημαντικό μέρος του όλου προγράμματος.

Συγκεκριμένα, τό πολυπληθές άκροατήριο (από νέους μέχρι άσπρομάλληδες) άπ' τη στιγμή που ο Δημήτρης Φωτιάδης άρχισε να μιλά, άναφερόμενος στην ελπομένη μέρα της 2ας Μαΐου 1919, που έγινε ή άπόβαση τών δυνάμεων κατοχής στην 'Ιωνική πρωτεύουσα, για να καταλήξει στη φοβερή σφαγή του πληθυσμού της και τών έμνηστων της, όμοθυμα και με ίερη συγκίνηση, άνοιξε τό καλειδοσκοπικό της ψυχής του, για να ξαναζηήσει όλα τά συγκλονιστικά γεγονότα που έμειναν χαραγμένα άνεξίτηλα σ' αυτήν.

'Αναφέρθηκε ότι στην εποχή της «μεγαλύτερης από τις καταστροφές που υπέστη ή 'Ελληνισμός στη μακράν ήστωρία του» υπήρχαν τέσσερις μεγάλες φυσιογνωμίες σμυρναίων ποιητών που τιμωσαν τά 'Ελληνικά Γράμματα στην 'Ιωνία: ο 'Αγγελος Σημηριώτης, ο καθηγητής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών Στέλιος Σεφεριάδης (πατέρας του νομπελίστα Γ. Σεφέρη), ο 'Αλέκος Φωτιάδης (πατέρας του ιστορικού Δημήτρη Φωτιάδη) και ο Μιχαήλ 'Αργυροπούλος (άργότερα άντιπρόεδρος της 'Ελληνικής Βουλής). Την ίδια αυτή περίοδο, μόλις είχε άρξοι να στίβει τό άστρο του έκκολαπτόμενου ποιητή 'Αποστόλου Μαγγανάρη. Δυό χρόνια πριν από την άποφράδα ήμέρα, είχε εκδοθεί ή πρώτη ποιητική συλλογή του «Στά δεσμά του στίχου», μία πλακέτα με παραδοσιακά συνέτα.

Η δεύτερη συλλογή του νεαρού ποιητή βγήκε στην 'Αθήνα, άφού α-

τός έπέστρεψε από ένα ταξίδι σπουδών στη Γερμανία, για να συμπληρώσει την έπιστημονική του κατάρτιση έδώ. Ο Μαγγανάρης, μόλις έγκατέλειψε τά θρανία της φημισμένης Εθναγωγικής Σχολής τό 1921, άναζητήσε τη διεύρυνση του όρίζοντα τών γνώσεων του στις χώρες του Βορρά. Κι άποκτησε μεγάλες έμπειρίες με την περιπλάνηση του. Τis έξέδωσε στιχουργημένες τό 1924 στην 'Ελλαδική πρωτεύουσα, άφού πιά είχαν σωριαστεί σέ έρείπια κ' ή Σμύρνη κ' ή Μεγάλη 'Ιδέα.

Τό «Ταξίδι» αυτό τό 'χε προλογίσει, ο αξέχαστος ποιητής Τέλλος 'Αγρας. Ένα μικρό άποσπασμα από τόν πρόλόγο του χωράει την καινούργια ζωή τού πνευματικού ναυαγοί τών Χαμένων Πατρίδων: «Η άνάμνηση δεσμών που έσπασαν, μιάς σπικτικής ελπίδας, πού μία καταστροφή άπομάκρυνε για πάντα, ή παιδιάστικη αίσθηση της μοναξιάς σ' έναν μελαγχολικό ξένο τόπο, ή δίψα του άγνωστου που δέν άναφαίνεται, μία άπογοήτευση, ένας στοχασμός, μία σιωπηλή κι άδιάκοπη κριτική άπάνω στο περιβάλλον, αυτή είναι ή ψυχολογία του «Ταξιδιού» του Μαγγανάρη. Είναι πραγματικά ένα ταξίδι, τό καρβαάκι μιάς νυχτός, όμοιο με τά χάρτινα καρβαάκια τών παιδιών άόλημένο άπάνω στη θάλασσα τού μεγάλου κόσμου, που κάνει γύρους, γύρους, γύρους όλοένα κ' ή άρχή του βρίσκεται εκεί που τέλειωσε. Η, σάν τό φύκι που, κοιτώντας τό να καθάλλκευει όλοένα την πράσινη κύματα του γυαλού, θαρρούμε πως ταξιδεύει, κι όμως τό φύκι και τό νερό βρίσκονται στην ίδια θέση τους, και ο μόνος που περνά είναι ο άνεμος...».

Στη βαθυστόχαστη όμιλία του εξαίρετου λογοτέχνη και κριτικού Τάσου Αναγνώστου, που άνάλυσε με ξεχωριστή έμπειρία τό αξιο και γόνιμο έργο του 'Αποστόλου Μαγγανάρη, δέ θα μπορούσε να 'βρει κανένας πνευματικός άνθρωπος τό παραμικρό ψεγάδι.

'Ανάλυση στίχο τό στίχο όλο τό ποιητικό έργο του Μαγγανάρη, τονίζοντας τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα κάθε βιβλίου του, τόσο της πρώτης δημιουργικής περιόδου 1920 - 1943, όσο και της δεύτερης, που άρχισε τό 1972 και συνεχίζεται και παλίζοντας έως σήμερα. Ένα μεσοδιάστημα τό άνάλωσε ο ποιητής στη διακονία της επαγγελματικής δημοσιογραφίας, στην όποία άρίστευσε επίσης, παίρνοντας κορυφαία θέση τόν ήμερήσιο και τόν περιοδικό Τύπο.

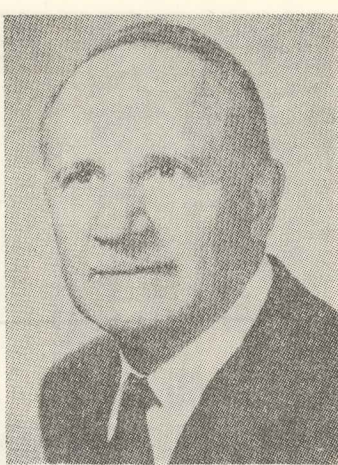
Δυό ακόμα ποιητικές συλλογές (παράλληλα με μία συλλογή διηγημάτων και ένα μυθιστόρημα) εκδόθηκαν στην πρώτη δημιουργική περίοδο. Τίτλοι τούς: «Στόν πρώτο σταθμό» (1929) και «Ο άλλος δρόμος» (1943). Οι κριτικές που γράφθηκαν γι' αυτές σταθεροποιούν τη θέση του Μαγγανάρη στις δέλτους της Νεοελληνικής Γραμματείας. Με την εγκατάλειψη της επαγγελματικής δημοσιογραφίας, ο 'Αποστόλος Μαγγανάρης έπιστρέφει στόν παλιό μεγάλο του έρωτα: Την Ποίηση. Στην όποια και άφοσιώνεται όλόψυχα. Μέσα σέ έφτα χρόνια έφτά ποιητικές συλλογές τών 35, 60, 80 και 144 ποιημάτων, με συνεχή άνοδο της ποιότητας και σέ μία τεχνολογία που συγκερνώ την παράδοση στην ούσία και τη μοντέρνα τεχνική στη μορφή, βλέπουν τό φώς της δημοσιότητας. «Η διαδρομή» (1972). Μία πανηγυρική ύποδοξη επιφυλάσσεται στόν γυρισμό αυτόν. Έκατό πέντε υπογραφές πνευματικών δημιουργών συνοδεύουν τη β' έκδοση της συλλογής αυτής κάτω από κολεαυτικώτατες κρίσεις και γνώμες, μέσα σ' ένα χρόνο, μαζί μ' έναν έπαινο της 'Ακαδημίας 'Αθηνών.

Η έκτη ποιητική συλλογή που βγήκε στό ενδιάμεσο τών δυό εκδόσεων της «Διαδρομή», έχει τίτλο «Ο κύκλος του Ταξιδιού» (1973) κ' είναι άναδημοσίευση ξανακοιταγμένων τριών συλλογών της πρώτης περιόδου, μαζί με μία πρωτότυπη, τό «Και τέρμα!». Η έβδομη συλλογή τίτλοφύρεται «Έν έτει δυό χιλιάδες και...» (1974) και προσθέτει νέες δάφνες στόν άναγνωρισμένο πιά σάν κορυφαίο του σύγχρονου λυρικού μας Λόγου 'Αποστόλο Μαγγανάρη. Τό 1975 κυκλοφορούν τά «Δωδεκασπόνδυλα» και τό 1976 ή «Γουοντερμάτζικα», μία στιβαρή ποιητική εργασία, χωρίς προηγούμενο.

Άς μου επιτραπεί να εκφράσω τη γνώμη, ότι τά έξη πρώτα ποιήματα της συλλογής αυτής, που άποτελούν μία ενότητα και δικαιολογούν τόν τίτλο, θα έπρεπε να μεταφραστούν σέ όλες τις γλώσσες, για να χρησιμεύσουν σάν έγκόλλιο στους λαούς της Γής που άνέχονται να κυβερνούνται από τυράννους. Ο συμβολισμός τών στίχων της «Γουοντερμάτζικα» την καθιστά πραγματικό φραγγέλιο ενάντια στις δικτατορίες και τά καθεστώτα της βίας.

Δυό ακόμα συλλογές, «Οι θυρεοί» (1978) και «Ύψη και στύλ» (1979) δείχνουν την ποίηση του Μαγγανάρη να έχει φτάσει στό κορυφαίο της. Ένας άποστόλος τού έγκυρου και άρμόδιου δασκάλου της ποιητικής τέχνης, ο Θρασύβουλος Σταύρου, άποφάνθηκε βέτσι για την ποίηση του Μαγγανάρη: «Η πολυχρονη συναναστροφή μου με την ποίηση του 'Αποστόλου Μαγγανάρη μου στερώσε την πεποίθηση ότι ο ποιητής αυτός έχει βαθεία και έντονη την αίσθηση του τραγικού. Βλέπει τό τραγικό όπως βλέπει και τις μικρότητες και την ύποκρισία και τις άντιεξοτήτες της ζωής, και ή αίσθηση αυτή δέν του λυγίζει τό θάρρος και δέν τόν γονατίζει. Ο Μαγγανάρης άντικρύζει τό τραγικό με στωικότητα και περηφάνεια, πολλές φορές με ειρωνεία, που φτάνει και ως τό σαρκασμό. Βλέπει τά τραγικά της ζωής με άγανάκτηση άλλα και με τό χαμόγελο. Έχει από την άλλη μία ύψηλη και λεπτότατη αίσθηση τών καλλιτεχνικών μορφών και την έξαιρετική ικανότητα να πλέθει μορφές. Δέν είναι προσκολλημένος στην παράδοση» προχωρεί πέρ' άπ' αυτή, άλλα κρατά κι άπ' την παράδοση στοιχεία δυνατά και πολύτιμα που του ταιριάζουν και τόν στηρίζουν. Με αυτές κυρίες τις δυό άρετές του την αίσθηση του τραγικού και τη μορφολογική ικανότητα, δημιούργησε ο 'Απόστολος Μαγγανάρης ένα ποιητικό έργο προσωπικό, έργο μοναδικό, που τόν άνεβαίνει και τόν τοποθετεί στην πρώτη σειρά τών λοτεχνών μας».

Ο όμιλητής Τάσος Αναγνώστου

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τό άπόγευμα της 10 'Ιανουαρίου έγκαταστάθηκε ο νέος Πρόεδρος της 'Ακαδημίας, 'Ιωνας Καθηγητής, ο μοναδικός στόν κόσμο μυκαιο-λόγος και άπ' τά κορυφαία μέλη μας κ. Γιώργος Μυλωνάς.

Γενήθηκε στη Σμύρνη στό 1898 και φοίτησε στην Εύαγγελική. Στά 1922 διδάσκατο τού Πανεπ. 'Αθηνών. 'Αργότερα Καθηγητής στα Πανεπιστήμια: 'Αθηνών, Σικάγου, 'Ιλινόις, Ουάσιγκτον, Σαιν Λιούις, Μιζούρι. Πρόεδρος τού 'Αρχαιολογικού 'Ινστιτούτου τών ΗΠΑ, 'Ακαδημαϊκός από τό 1969. Πέρα όμως άπ' την έπιστημοσύνη του ο Γ. Μυλωνάς, είναι ένας μεγάλος άνθρωπος, ένας πολύ - πολύ χαριτωμένος άνθρωπος, ένας σωστός 'Ιωνας άρχοντας κ' ένας φιλογέρως έραστής της Μικρασιατικής 'Ιδέας. Μάς έγραψε στά 1967. «Είμαι υπέρφρονος, διότι άνήκω εις την 'Ενωσιν Σμυρναίων, ή όποια τούς άθλους έπιτελεί».

Ο νέος Πρόεδρος, ξεκινάει την καινούργια ακαδημαϊκή χρονιά με άναγνωτικούς στόχους για τό 'Ανάτατο Πνευματικό 'Ιδρυμα της χώρας. Για την πλήρωση έδρών, για αύξηση της άποδόσεως τών κέντρων της 'Ακαδημίας, με άγκάλιασμα τών άποδοχών, που τόσο καλά γνώρισε στα ταξίδια του σ' όλες τις χώρες της ύδρογείου όπου ζούν 'Ελληνες. Τού εύχόμαστε κάθε έπιτυχία. Και νοιώθουμε υπέρφρονι γι' αυτόν. Τό έργο του άντανάκλα σ' όλα τά τέκνα της ίερής 'Ιωνικής γής.

Έδωσε την ευκαιρία σέ δυό πρωταγωνιστές της ελληνικής σκηνης, τόν Μάνο Κατράκη και την 'Ελένη Νεναδάκη, με τις άπαγγελίες στίχων του Μαγγανάρη, να έπιδείξουν την άπαράμιλλη μαεστρία τους.

Την έκδήλωση έκλεισε ο τιμώμενος ποιητής διαβάζοντας τέσσερα ποιήματα της δικής του προτιμήσεως. Χαρακτηριστικά μεταφέρουμε έδώ τό τελευταίο 'Ιστιχο που διάλεξε μέσα από τούς «Θυρεούς»: «Γράφω ποίηση κι αυτό δέν είναι προοίμιο θανάτου είναι έχέγγυο ζωής» Μέσα μου άκόμα κι άκόμα σπράχνονται ιδέες για έκφραση. Ποιός με προστάζει; Κανέναν δέν άκούω, μ' έξρω πως κι ο Ράνερ Μαρία Ρίλκε έγραψε ποίηση για να μ'ην πεθάνει».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ (Πάλλ Μεμενστρέλ)

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΙ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΕΣ

'Οδυσσέας Λαμψίδης

Η 'Ακαδημία 'Αθηνών έφέτος άπένειμε άργυρού μετάλλιον στόν κ. 'Οδυσσέα Λαμψίδην, διότι, όπως γράφεται στην άπόφασή της, τόν έκρινε «δόκιμος μελετητήν τών Βυζαντινών πραγμάτων και άκάματον έρευνήτην της μεσοχρονίου και νεωτέρας Φιλολογίας της 'Ιστορίας της 'Ιδιαίτερας πατρίδος του, τού Πόντου». Ο κ. 'Οδ. Λαμψίδης γενήθηκε στόν Πόντο τό 1917. Σπούδασε φιλολογία και άναγορεύθηκε άριστοδόθμιος διδάκτωρ τού Πανεπιστημίου 'Αθηνών τό 1949. Μέλος τών έπιστημονικών φιλολογικών Σωματείων ('Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών, 'Εταιρείας 'Ελληνικών Φιλολόγων (μέλος τού Δ. Συμβ.), 'Επιστημονικής 'Εταιρείας «'Ελθνός», 'Ελληνικής 'Ιστορικής 'Εταιρείας, 'Επιτροπής Ποντιακών Μελετών (πρόεδρος τού Δ. Συμβ.) κ.ά., προσχολείται και άνακοινοί στα Γερμανικά και Γαλλικά έργα του στο Διεθνή φιλολογικά Συνέδρια (Βυζαντινών Σπουδών, Διολεκτολογίας — είναι μέλος της Διεθνούς 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής τών διαλεκτολόγων, 1965— και ά.). Συνεργάζεται τακτικά σέ έπιστημονικά φιλολογικά περιοδικά της ήμεδαπής και της άλλοδαπής. Από τό 1935 έρευνά και δημοσιεύει εργασίες του γύρω στο Βυζαντινό κόσμο (Φιλολογία - 'Ιστορία - Πολιτισμός) και τόν 'Ελληνικό Πόντο και τούς 'Ελληνες Ποντίους. Μέχρι τώρα έχει δημοσιεύσει πάνω από 300 εργασίες του σέ άρθρα, μελέτες και μικρά με-

τήματα. Αυτότελως σέ διδλία έχει έκδοσει άνάμεσα σέ άλλα: Η ποιητική της τυφλώσεως παρά βυζαντινούς, 1949. Η έπιστολή τού Ζωναρά πηγής της χρονολογίας τού Ψελλού, 1950. Μ. Παναρέτου, Περί τών Μεγάλων Κοιμητών, 1958. Οι 'Ελληνες τού Πόντου υπό τούς Τούρκους, 1957. Η έμπορική σημασία της Ποντικής Τραπεζούνας, 1963. Οι έκ τού Πόντου 'Ελληνες κατά την πεντηκονταετία 1922-1972, 1972. Α. Λιβαδηνού, Βίος και έργα, 1975. Μελωδία άσμάτων και χορών τών 'Ελλήνων τού Πόντου, 1977. Γύρω στο Ποντιακό Θέατρο (1922-1972), 1978. Από 25 και πλέον χρόνια διευθύνει τό περιοδικό 'Αρχέον Πόντου (τώρα κυκλοφορεί ό 36ος τόμος), και τά άυτότελη δημοσιεύματα της 'Επιτροπής Ποντιακών Μελετών, τά όποια είναι ύψηλης έπιστημονικής στάθμης και χαιρούν διεθνούς κύρους.

Άκόμα με ψευδώνυμο δημοσίευσε λογοτεχνικά κείμενα του και τελευταία παρουσίασε μετάφραση στα ελληνικά ποιημάτων Γερμανών ποιητών μετά τό 1945.

'Ιφιγένεια Χρυσόχοι

Η τ. Σύμβουλος της 'Ενώσεως Σμυρναίων, 'Ιφιγένεια Χρυσόχοι πήρε τό έπαθλο Κώστα Ουράνη με χρηματικό βραβείο 150.000 δρχ. για τό βιβλίο της που εξέδωσε τό 1977 «Ξεριζωμένη Γενιά».

Υπενθυμίζουμε ότι ή 'Ιφιγένεια Χρυσόχοι είχε τιμηθεί παλαιότερα από την 'Ενωση Σμυρναίων για την συγγραφική της εργασία.

Η 'Ενωση συγχαίρει όλους τούς βραβευμένους.

Τάσος 'Αθανασιάδης

Τό διαπρεπές τέκνο της Μ. 'Ασίας, ο Τάσος 'Αθανασιάδης τιμήθηκε άλλη μία φορά με τό Κρατικό Βραβείο. Γεννημένος σέ μία καμώπολη της 'Ιωνίας τό Σαλιχλί (οί Σάρδεις της αρχαίας Λυδίας) κατέφυγε στην 'Ελλάδα, παιδί, με την Μικρασιατική Καταστροφή τού 1922. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο 'Αθηνών και δικηγόρησε για μερικά χρόνια. Από τό 1945 υπηρέτησε στο «'Εθνικό Θέατρο» όπου στο διάστημα μιάς εικοσιεπταετίας, διατέλεσε, διαδοχικά, Διευθυντής της Γεν. Γραμματείας και Γενικός Διευθυντής. Είναι ο Πρόεδρος της 'Επιτροπής τού 'Αρμενίου 'Επαθλου.

Ο Τάσος 'Αθανασιάδης βραβεύτηκε δυό φορές άπ' την 'Ακαδημία 'Αθηνών για τά μυθιστορήματά του «Οί Πανθέοι» και «Οί Φρουροί της

'Αχαιας». Τέσσερες φορές με τό Κρατικό βραβείο για τά έργα του «Ο Ντοστογιέφσκι άπ' τό κάτεργο στο πάθος», «'Αλβέρτος Σβάιτσερ», «Η αίθουσα τού θρόνου» και φέτος «Ο Γυιός τού 'Ηλιου». Στο έργο αυτό εξιστορεί τη ζωή και τούς άγώνες τού νεαρού αυτοκράτορα, τού άποκαλούμενου «Παραβάτη», που είχε φιλοδοξήσει —στα μέσα τού 4ου μ.Χ. α.— να κάνει έπίσημη θρονοκεία τού κράτους του τήν ει-δωλοατρεία από θαυμασμό στην έπιτεύγματα τού ελληνικού πνεύματος με και μνησικακία για τά δεινοπαθήματά του άπ' τούς Χριστιανούς της δυναστείας του.

Μέ επίκεντρο όμως τις περιπέτειες τού ήρώα του, ο κορυφαίος μας πεζογράφος άπεικονίζει σ' ένα παραστατικό πίνακα την πολιτική, κοινωνική, και πνευματική ζωή της διαμορφούμενης τότε βυζαντινής αυτοκρατορίας, οδηγώντας τόν άναγνώστη σ' ένα γοητευτικό ταξίδι στις πλεις της Μ. 'Ασίας, την 'Ελλάδα και την Συρία, όπου άνθούσε ή σοφιστική και σαγήνευαν οι άποκρυφιστικές δοξασίες, τών Μυστηρίων της 'Ανατολής —στη Γαλατία, που χάρη στις στρατιωτικές νίκες τού 'Ιουλιανού, άπελευθερώσαν άπ' τούς Γερμανούς, ενώ ο Χριστιανισμός με τό άνθρωπιστικό του κήρυγμα κατατούσε τις ψυχές έκτοπιζόντας την πολυθεία που έδινε τις τελευταίες δραματικές μάχες της.

Δημοσιεύουμε την έπιστολή που έλάβαμε από τό έγκριτο μέλος μας, καθηγητή κ. Γεώργιο Τενεκίδη, τόν εύχαριστούμε θερμά και για την ευγένεια της άναφοράς άλλα και για τά όσα συμπληρωματικά σημειώνει που θεωρούμεν ότι πρέπει να γίνουν γνωστά στους άναγνώστες μας.

'Αθήνα, 7 'Ιανουαρίου 1980

'Αγαπητή «Μικρασιατική Ηχώ»

Ένα μεγάλο «εύγε» στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της 'Ενώσεως Σμυρναίων για τή θαυμασία συνταγήμενη σέ ύφος και σέ περιεχόμενο «Διαμαρτυρία» (φύλλο 204 — Δεκεμβρίου 1979), με την ευκαιρία τού δημοσιεύματος της «Γκιούν 'Αϊνίν» ότι «οί 'Ελληνες έκασαν τη Σμύρνη».

Οί Σμυρναίοι συμπολίτες μου, γνωστοί ως τώρα για την ευγένειά τους, τη γλυκύτητα και την προσπάθεια τού χαρακτήρα τους, φανερώνονται τώρα —τό σημειώνω με ύπερτατη ίκανοποίηση— μαχητικοί δυναμικοί και διεκδικητικοί στην περφορρηση τών άκατάλυτων δικαιών τους και στην άξίωση να διαλάμπει πάντα ή αλήθεια, «φιλέρας» κάθε

άλλης πρόσκαιρης σκοπιμότητας.

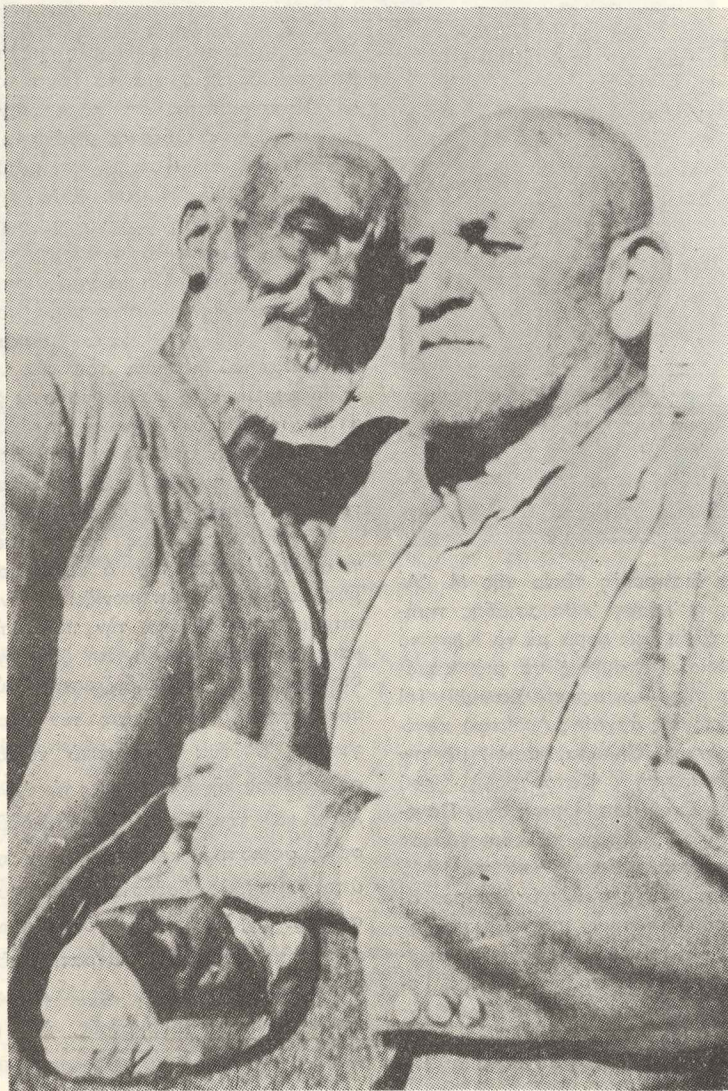
Χρήσιμο είναι με την ευκαιρία αυτή να θυμίσουμε ότι πάνω στο όλοκαύτωμα της Σμύρνης και τούς υπεύθυνους γι' αυτό υπάρχουν άκαταμάχητες μαρτυρίες. Η πρώτη, έμμεση άς την πούμε μαρτυρία, που θυμίζει ένα πρόσφατο έπίσημο κείμενο σχετικό με την παροδία στην Κώπρο, είναι τό προς τόν 'Υπουργό ξένων τών ΗΠΑ όπόνημα τού κατά τό 1922 Γενικού Προξένου τών ΗΠΑ στην Σμύρνη, GEORGE HORTON: «μια άπεχθής σφαγή προπαρσασκεύαστηκε (...). Η λεηλασία, ή λαφυραγογία, ο διασμός και ή σφαγή διεξήχθησαν σέ μεγάλη κλίμακα άμέσως μετά την είσοδο τών Τούρκων στη Σμύρνη (...). Μετά τη μεγάλη φωτιά σάν αποτέλεσμα της όποιας όλοκληρος ο χριστιανικός πληθυσμός εξεθώθηκε προς την προκυμαία, όπου παρέμεινε για μέρες έκτείνοντας ίκετευτικά τά χέρια στα πολεμικά πλοία τού λιμανιού, σκούζοντας και ίκετεύοντας για βοήθεια και παιδιάνους από πείνα και δίψα, ή συμπεριφορά τών Τούρκων ήταν βδελυρή». (PE-TROS STYLIANOU, TURKISH

MASSACRES IN SMYRNA IN 1922: AS THEY APPEAR FROM THE UNPUBLISHED SECRET DOCUMENT OF THE AMERICAN CONSUL IN SMYRNA TO THE AMERICAN SECRETARY OF STATE, NICOSIA - CYPRUS, FEBRUARY 1979, σ. 14 - 15).

Οί άλλες μαρτυρίες, άμεσες αυτές, περιέχονται στο κλασσικό ήδη έργο, υπόδειγμα άντικειμενικής έρευνας, άφού εξήντησε και αυτές άκόμη τις τουρκικές πηγές, πρόκειται για τό βιβλίο της MARJORIE HOUSEPIAN: SMYRNA 1922. THE DESTRUCTION OF A CITY, FABER AND FABER, LONDON, 1972, σ. 166 - 167. Είναι οι μαρτυρίες δύο άμερικανών δημοσιογράφων, τών J. CLAYTON και C. BROWN. Ο πρώτος αναφέρει: «έκτός από την έξαθλιωμένη τουρκογειτονία, ή Σμύρνη έπαυσε να υπάρχει. Τό πρόβλημα τών μειονοτήτων λύθηκε μία νύχτα πάντα. Καμία άμφιβολία δέν άπομένει ως προς την άπαρχή της πυρκαϊάς (...). ο άναμένος δαυλός μπήκε σέ ενέργεια από τούρκους στρατιώτες...». Και ο BROWN, στο «CHICAGO DAILY NEWS»: «Ένα έγκλημα που θα είναι αιώσιο στίγμα

για τούς Τούρκους διαπράχθηκε χθές όταν οι Τούρκοι στρατιωτικοί άφού λεηλάτησαν τά πάντα, πυρπόλησαν την πόλη». Και ο GEORGE HORTON: «Από τις πιο θλιβερές εντυπώσεις που άποκόμισα από τη Σμύρνη είναι ένα συναίσθημα ντροπής ότι ανήκω στο ανθρώπινο γένος».

Ο αντίλογος δέβαια ύπάρχει. Θα μάς πούν ότι τέτοιες άνάμμελες περιόδους τις κλείνουν έλευθερα συνολογούμενες συμφωνίες, όπως ή Συνθήκη της Λωζάννης που υποτίθεται —έτσι πίστευαν οι τότε κυβερνώντες— ότι εγκαίνιαζε νέα περίοδο ειρηνικών και φιλικών σχέσεων άνάμεσα στα δύο όμορφα κράτη. Τό έπιχείρημα είναι δεκτό υπό την προϋπόθεση ότι οι συμβαλλόμενοι έμειναν πραγματικοί πιστοί στο γράμμα και στο πνεύμα της Συνθήκης. 'Αλλά πώς να δεχόμαστε ότι οι γείτονες μας στάθηκαν νομιμόφρονες άπέναντι στις καιρίες συμβατικές διατάξεις τού 1923 όταν εχομε την πρόσφατη έμπειρία από την τραγική μοίρα τών όμογενών μας της Πόλης, της 'Ιμβρου και της Τενέδου; Θα μάς πούν άκόμη ότι πρέπει (Συνέχεια στη σελίδα 7)

Τελευταίος άσπασμός του Χότζα και του Έλληνα Σιδερά.

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

τόν σπαράζουν. Σχέδια, πάντα και μόνο, σέ βάρος μας. Καί προκαλεί. Καί απειλεί. Καί μᾶς αναγκάζει ἔτσι νά διοχετεύουμε κάποιο σοβαρό κοντύλι ἀπ' τὰ εισοδήματά μας σέ ὅπλα. Πού, δυστυχῶς, γρήγορα ξεπερνιούνται ἀπ' τήν τεχνολογική πρόοδο. Καί χρειάζονται συνεχῶς καινούργια καί περισσότερα.

Ἄλλά τό πιό χωρατό, εἶναι πῶς ἡ τούρκικη διπλωματία, ἔχει οικονομικές απαιτήσεις ἀπ' ὅλο τόν κόσμο: Τίς ΗΠΑ, τήν ΕΣΣΔ, τό ΝΑΤΟ, τόν Καντάφι, ἀκόμα καί τόν Πάπα. (Πολύ μᾶς ὠφέλησε διπλωματικά τό τελευταῖο του ταξίδι). Ἀπό τόν ὁποῖον ζήτησαν, περίπου ἀποζημιώσεις, γιά τούς τούρκους, πού ἔσφαξαν, λέει, οἱ σταυροφόροι! Εἶναι σάν νά ζητήσουμε κι ἑμεῖς ἀποζημιώσεις γιά ὅσα τράβηξαν οἱ πρόγονοί μας, ἀπ' τούς πρόγονους: τοῦ Χομεϊνί, τοῦ Ἰταλοῦ Περτίνι, τοῦ Ντ' Ἐσταίν, τοῦ Χουάν Κάρλος, τοῦ Καντάφι, τοῦ Κράϊσκυ, τοῦ Κάρλ Γιάστενς, τῆς βασιλισσας Ἐλισάβετ καί φυσικά καί πάνω ἀπ' ὅλους τοῦ Κοροτοῦρκ. Καί νά σκεφτῇ κανεῖς πῶς οἱ σταυροφόροι, (πρόγονοι) τοῦ σημερινοῦ Πάπα, δέν πείραζαν κανέναν τούρκο, γιατί ἀπλούστατα, οἱ τούρκοι τότε βρίσκονταν ἀκόμα ἀρκετά μακριά ἀπ' τή Μικρασία. Τούς σελτζούκους πολέμησαν.

Αὐτή λοιπόν ἡ κληρονομιά τῆς περασμένης δεκαετίας.

Δέν θά διακινδυνεύσω προβλέψεις γιά τή δεκαετία τοῦ '80—πού εἶναι ἡ προτελευταία τῆς χιλιετιρίδας πού διανύουμε. Οὔτε καν γιά τό '80. Θά μπορούσατε νά μέ λέγατε ρομαντικό ἢ υπεραισιόδοξο. Ἄλλωστε (πᾶς προφήτης μετά Χριστόν...)

Εὐχές μόνο θά ἀναπέμψω. Εὐχές—προσευχές:

Καί ἄς δώση ὁ Μεγάλος Δημιουργός τοῦ Σύμπαντος νά ἐπικρατήσῃ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη καί ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

● Καλή θέληση καί καλή φώτιση σ' ὅλους τούς λαούς. Καί τούς κάθε μορφῆς καί κλιμάκιου ἡγέτες τους.

● Νά σκεφτόμαστε καί ἐνεργοῦμε μέ περισσότερη ἠθική λογική.

● Νά σταματήσουμε, ἢ νά μειώσουμε ὅσο γίνεται, αὐτή τή λύσσα τῆς μεταβιομηχανικῆς κοινωνίας γιά ὅλο καί περισσότερα — καί πολλές φορές ἄχρηστα— ἀγαθά! Γιά τὰ ὁποῖα πληρώνουμε γι' ἀντίτιμο τήν υγεία μας. Ψυχική, σωματική, πνευματική, Τήν ἴδια τή ζωή μας. Ἄλλά καί τήν υγεία καί τή ζωή καί τό μέλλον τῶν παιδιῶν μας, καθῶς καταστρέφουμε καί τό φυσικό μας περιβάλλον καί τίς ἀξίες τῆς ζωῆς.

● Χωρίς ἄρνηση τοῦ ὑλοζωϊτικοῦ πνεύματος, νά πάψῃ ἡ «ποιότητα ζωῆς» νά μετρίεται μέ τήν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν.

● Νά ἀνεβάσουμε σέ βᾶθρο ἀψηλό τήν ἰδέα Ἀνθρώπου. Κι' ὅχι νά τόν θεωροῦμε, ὅπως πολλοί «Μεγάλοι» σάν ἀπλό...«λίπασμα τῆς Ἱστορίας».

● Νά πάψῃ ὁ αἰῶνας μας νά λέγεται αἰῶνας τοῦ παράλογου. Γιατί ἀλλοιώτικα ὁ ἐπόμενος αἰῶνας θά εἶναι αἰῶνας...«τῆς καταστροφῆς», μετά τίς ὑδρογονοβόμβες.

*

Καί γιά τήν Ἐνωσή μας;

Πού μέσα σ' αὐτή τή δεκαετία ἔχασε τρεῖς Προέδρους τῆς (Μπενάκη, Καραρά, Ἀναστασιάδη), ἕναν γενικό γραμματέα (τό Γιάννη Χάπα) καί δεκάδες διαπρεπῆ μέλη τῆς—ἀνάμεσά τους— ἕναν Σεφέρη, ἕναν Ἰωακείμογλου, ἕναν Σολομωνίδη, ἕναν Ἀπάρτη. Κι' ἀκόμη τούς ἐπίλεκτους φίλους τῆς: τό Βενέζη, τό Μποδοσάκη, τούς Ὠνάσηδες καί τήν Κυβέλη, τή σμυρνια «μεγάλη Κυρία τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου», πού πρὸς τιμὴν τῆς ἡ Ἐνωσή μας θέσπισε τό ὁμώνυμο ἔπαθλο.

Γιά τήν Ἐνωσή μας, εὐχομαι—καί προσεύχομαι—καί κάνω ἔκκληση σ' ὅλους μας, νά τήν δυναμώσουμε μέ πολύ νεανικό αἷμα. Γιατί, βέβαια, δέ γίνεται νά σβύσουν μαζιέ μὲ μᾶς τούς παλιότερους οἱ Μ ν ἢ μ ε ς. Ὅχι ἀπὸ σωβινιστική νοσταλγία. Οὔτε μόνο γιά νά διασθοῦν τὰ πολιτιστικά στοιχεῖα τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Ἄλλά γιά νά ἐπιζήσῃ αὐτό πού λέμε (αἰωνικό πνεῦμα). Πού, μέ τήν ἔλευσή μας ἐδῶ στό δυτικό ἑλλαδικό χῶρο, μπόλιασε τό πνεῦμα τό δωρικό κι' ἔδωσε τό καινούργιο ζωντανό ἑλληνικό πνεῦμα.

Τζὼν Βεῖνόγλου

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Δημοσιεύοντας τήν ἐπιστολή πού μᾶς κοινοποίησε ὁ Γιάννης Ἀκριθάκης γιά τήν τηλεοπτική ἐκπομπή τῆς YENEΔ τοῦ κ. Ζ. Χατζηφωτίου, τήν συνυπογράφουμε, διαμαρτυρόμαστε καί θά σᾶς ἐνημερώσουμε σχετικά μέ τίς ἐνέργειες τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων στό ἐπόμενο φύλλο μας.

Κύριε Χατζηφωτίου,

Λυποῦμαι εἰλικρινά πού εἰς τήν τηλεοπτική ἐκπομπή τῆς YENEΔ τὴν 20/12/79 τελείως ἐπιτόλεια καί χωρίς νά γνωρίζετε τήν ἱστορία τοῦ ἐκείθεν τοῦ Αἰγαίου Ἑλληνισμοῦ καταλογίσατε ἐδὲ τὴν ἀπιστίαν καί τὴν τᾶσιν τῶν κακοπληρωτῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς» ἔφεραν εἰς τὴν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα οἱ κατὰ τὴν Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ ἀφικθέντες ἐδῶ πρόσφυγες.

Πρέπει νά γνωρίζετε κ. Χατζηφωτίου ὅτι αἱ συναλλαγὰι καὶ αἱ ἐμπορικὰὶ πράξεις εἰς τὴν γενετείραν μου Σμύρνην ἐγένοντο μόνον διὰ λόγου, χωρίς μεσολάβησι δικηγόρου ἢ συμβολαιογράφου ὅπως γίνεται σήμερα ἐδῶ.

Ἡ ἐκπομπή σας αὐτὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία καθαρὰ συκοφαντία τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὡς γνωστὸν ὁ ἐρχομὸς του εἰς τὴν ἐλεύθερην Ἑλλάδα, ἔδωσε μεγάλη ὠθησὶ καὶ συγχρόνως τὸ ἐμπόριο, τὴν βιομηχανία, τὴν Ναυτιλία τὴν βιοτεχνία, τὰς ἐπιστῆμας, τὰς τέχνας κ.τ.λ.

Σήμερα δὲ πλὴν τοῦ 60ο)ο τοῦ ἐμπορικοῦ Βιομηχανικοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ λοιποῦ κόσμου ὁποτελεῖται ἀπὸ πρόσφυγες οἱ ὅποιοι συνέτειναν κατὰ πολλὴν εἰς τὴν πρόδον καὶ ἀνύψωσιν τῆς Ἑλλάδος. Νομίζω ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἔχετε ὑποχρῶσαι διὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ἀληθείας νά ἀνασκεύαστε εἰς προσεχὴ ἐκπομπή σας τὰς συκοφαντίας πού ἐκτοξεύσατε διὰ ἓνα ὁλόκληρον κόσμον, πού ὁ ἐρχομὸς του εἰς τὴν Ἑλλάδα ὠφέλησε τὰ μέγιστα τὸν τόπον καὶ ἔδωσε τελείως νέα μορφή εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας μας.

Ἀθήνα 28/12/1979

Μετὰ τιμῆς

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΚΡΙΘΑΚΗΣ

Ἀντιπρόεδρος

Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Ἐφημερίς: ΝΕΑ

ΒΡΑΔΥΝΗ

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΚΗΡΥΚΑΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ δαίμονας τοῦ τυπογραφείου μεπερδεύτηκε στὴν πρόσκληση πού ἔστειλε ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων γιά τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας μας. Ἐτοί ἡ λέξη ἐ π ε ῖ ς ο υ ς α γράφτηκε λανθασμένα. Ζητοῦμε τὴν συγγνώμη σας.

ΑΞΙΕΠΤΑΙΝΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Θερμὰ συγχαίρομε τὸν Σύλλογον Ποντίων καὶ Μικρασιατῶν Φοιτητῶν Ἰωαννίνων γιατί μέ τὴν φροντίδα του ἐκδόθηκαν οἱ μελέτες τοῦ RENE ΡΙΑΥΧ «Ὁ ἐκπατρισμός καὶ ὁ ἐπαναπατρισμός τῶν Ἑλλήνων στὴν Τουρκία», «Ὁ θάνατος τῆς Σμύρνης». Τὴν μετάφραση ἔκαναν οἱ κ.κ. Ι. Ν. Κολιωντζῆς καὶ Π. Α. Κυριακίδης. Τὸ βιβλίο πουλιέται καὶ στὰ Γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως 50 δρχ. Πληροφοροῦμε τοὺς ἀναγνώστες μας πὼς ἔμειναν πολὺ λίγα ἀντίτυπα.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΒΑΤΙΔΟΥ

Ἡ ἐκλεκτὴ φίλη μας καὶ διακεκριμένη λογοτέχνης σμυρνια Ὀλγα Βατίδου, ὑπῆρξε θύμα τροχαίου ατυχήματος καὶ νοσηλεύεται στὸ ΚΑΤ.

Τῆς εὐχόμαστε γρήγορη ἀνάρρωση γιά νά συνεχίσει τὸ δημιουργικὸ ἔργο της.

Τὸ Θεατρικὸ Τμῆμα τοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτῶν παρουσιάζει στὴν σκηνή του τὰ μονόπρακτα τῶν Βαγγέλη Γκούφα «Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Εὐεργέτη» καὶ Γεράσιμου Σπαταλά «Οἱ κληρονόμοι τῆς Τσάτσας» στίς 19, 20, 26, 27)1 καὶ 2, 3 καὶ 4)2. Διεύθυνσι: Δημοσθένους 115 - 117, Καλλιθέα. Τηλ.: 95.60.611 — 95.17.072.

ΝΕΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑταιρίας Μελετῶν Αἰγαίου ἀπαρτίστηκε ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Γιώργος Βαλέτας (Λέσβος) Ἀντιπρόεδροι: Κ. Καραθανάσης (Σάμος), Μ. Λογοθέτης (Ρόδος), Ἀλ. Πουλιανός (Ἰκαρία)

Γεν. Γραμματέας: Ὁρέας Μυτιληναῖος (Σάμος)

Ταμία: Νίκος Σταφυλοπάτης (Σίφνος) Ἀναπλ. Γεν. Γραμματέας: Ἀν. Καψιδέλης (Λήμνος)

Κοσμητορας: Γιώργος Δημητροκάλης (Νάξος)

Μέλος Δ. Συμβ.: Μιχ. Ἀρφαρῆς (Ρόδος)

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας ἐξελέξε παράλληλα μέ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ τοὺς ἑπόμενους Προέδρους τῆς Ἑταιρίας: Ὁδυσσεύς Ἐλύτη, Ποιητὴ, Βραβεῖο Νόμπελ (Λέσβος)

Ἀντώνη Σιγάλα, Καθηγητὴ Πανεπιστημίου (Σύρος)

Κων/νο Τρυπάνη, Ἀκαδημαϊκὸ (Χίος)

Γεώργιο Τενεκίδη, Καθηγητὴ Παντείου (Σμύρνη)

Σόλων Κυδανιάτη, Καθ. Πολυτεχνείου, Ἀκαδημαϊκὸ (Κυθῶνες)

Γ. Μιχαηλίδη-Νουάρ, Ἀκαδημαϊκὸ (Κάρπαθος)

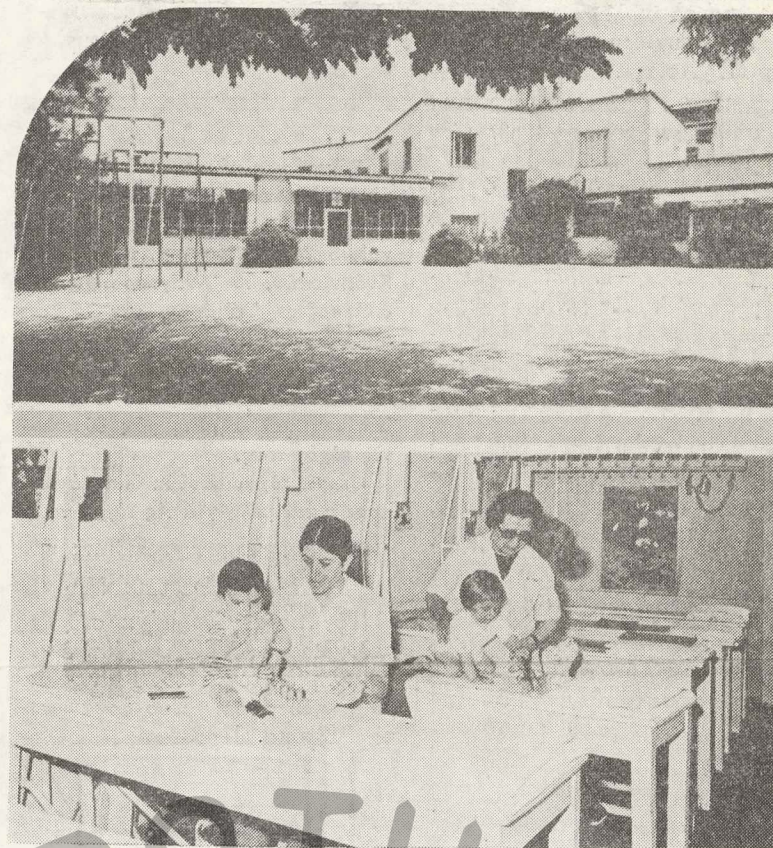
Μανῶλη Πρωτοψάλτη, Καθηγητὴ Πανεπιστημίου (Κάρπαθος)

Ἀλ. Καρανικόλα, Πρόεδρο ΚΕΜΕ (Σύμη)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ Κ. Γ. ΡΑΛΛΗ

Σ' ἀπάντησιν τῆς Διαμαρτυρίας πού τὸ ΔΣ τῆς Ἐνώσεώς μας ἔστειλε στίς 28 τοῦ περασμένου Νοεμβρίου καὶ δημοσιεύσαμε στὴν πρώτη σελίδα τοῦ φύλλου τοῦ Δεκεμβρίου, πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν Ὑφυπουργὸ Τύπου, ὁ κ. Γ. Ράλλης μᾶς ἔστειλε μιά πολὺ εὐγενικὴ ἐπιστολὴ στὴν ὁποία μεταξύ ἄλλων μᾶς γράφει, ὅτι κατανοεῖ τὴν ἰδιαί-

τερὴ εὐαισθησίαν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεώς μας ὡς πρὸς τὸ ἐπίμαχον δημοσίευμα καὶ μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι ἡ ἑλληνικὴ διπλωματία ἐκτελεῖ τὸ καθήκον της σὲ κάθε ἀνάλογη περίπτωσιν κατὰ τὸν ἐπιβαλλόμενο τρόπο, ἀνεξάρτητα ἀν οἱ ἐκάστοτε χειρισμοὶ δὲν παίρνουν πάντοτε δημοσιότητα γιά λόγους γενικοῦ συμφέροντος.

Τὸν περασμένο μῆνα ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Προστασίας καὶ Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων ὀργάνωσε σειρά ἐκδηλώσεων μέ θέμα «Τί κάνουμε γιά τὸ παιδί». Προβλήθηκαν ταινίες σχετικά μέ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀναπήρων παιδιῶν στὸ ἐξωτερικόν. Τὸ κοινὸ μπόρεσε νά ἐπισκεφθῇ τὸ Ἰδρυμα καὶ νά καταποιοῦται μέ τὴν παρουσίαση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ ἀπὸ τοὺς γιατροὺς τῆς Ἑταιρίας καθὼς καὶ γιά τὸ ἔργο τοῦ θεραπευτικοῦ προσωπικοῦ. Ἡ ὅλη ἐκδήλωση ἔληξε μέ μιά μεγάλη παιδικὴ ἐορτή.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 5)

νὰ δεχθῶμε μιά «ἠθικὴ παραγραφή» πού λειτουργεῖ χάρις στή ροὴ τοῦ πανδομάτορος χρόνου. Ναι βέβαια, ὑπὸ τὸν ὅρον νά μὴ διακόπτεται αὐτὴ ἡ παραγραφή μέ ἀνάλογες μέ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ 1922 ἐνέργειες ὅπως συνέβη μέ τὰ γεγονότα στὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ 1955 καὶ κυρίως μέ τὴν αἱματηρὴ εἰσβολὴ στὴν Κύπρο.

Ἀνακύπτει ἔτσι αὐτόματα ἕνα στερεὸ ἐρώτημα: σὲ τί ὠφέλησε τὰ ἔθνη κας συμφέροντα—πού δέβαια τοποθετοῦμε πάνω ἀπὸ τὰ συμμαχικά— ἡ παθητικότητα καὶ ἡ ἀ-

Ἡ ΕΛ.Ε.Π.Α.Α.Π. πού ἰδρύθηκε τὸ 1937 χάρις στὴν πρωτοβουλία ἰδιωτῶν καὶ τὴν συμπάραστασιν τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν συνεχίζει ἀκαταπαύνητα τίς προσπάθειές της γιά τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς παιδικῆς ἀναπηρίας. Πρέπει νά προσθέσουμε ὅτι ἡ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας εἶναι τὸ ἐκλεκτὸ μέλος μᾶς ἡ κ. Ἀλκηστὶς Α. Κωδούνη, νὰ τὴν συγχαροῦμε μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά μας, καὶ νά ἀπευθύνουμε σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς ΕΛ.Ε.Π.Α.Α.Π. τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας γιά τὸ εὐεργετικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο πού ἐκτελοῦν.

νεκτικότητα μᾶς ἀπέναντι στὴ βία καὶ στὴν παρανομία; Σὲ τί ὠφέλησε ἡ συστηματικὴ συσκότιση ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰ τῶν γειτόνων μας τὸ 1922, τὸ 1955 καὶ τὸ 1974 ἀπέναντι στοῦ λαοῦ μας; Αὐτοὶ καὶ οἱ προστάτες τους οὔτε πιδ δίκαιοι καὶ διδακτικοὶ φάνηκαν ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γιά τὴ σιγή μας, οὔτε ἔδειξαν περισσότερη «συμμαχική» κατανόησιν ἀπέναντι στὰ ζωτικά συμφέροντα—συμφέροντα ὑπάρξεως— τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μὲ τὰ φιλικὰ ἰωνικά μου αἰσθήματα ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου

ΑΡΩΝΕΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η «Ενωσις Σμυρναίων» σάς προσκαλεί να τιμήσετε με την παρουσία σας την τελετή της τετάρτης απονομής του «Αρωνείου Λογοτεχνικού Έπαθλου», που θα γίνει στη Στέγη μας (δδός Καρύτση 3 — γ' όροφος), στις 11 Φεβρουαρίου 1980, ημέρα Δευτέρα στις 7.00 μ.μ. Σύμφωνα με απόφαση της Κριτικής Επιτροπής, από τους κυρίους: Τάσο Αθανασιάδη, Ξενοφώντα Καρακάλο, την κυρία Μαρία Καρατζοπούλου και τους κ.κ. Ηλία Σιμόπουλο και Νίκο Τουτσουτζάκη και του Διοικητικού Συμβουλίου της Ενώσεως:

Θα τιμηθούν: με το βαρβείο των 20.000, ο κ. Δημ. Αρχιγένης, για το βιβλίο του «Νταήδες στη Σμύρνη» και η Νίτσα Παρρά - Ευτυχίδου, με έπαινο, για το βιβλίο της «Κάποτε στα Βουρλά της Μ. Ασίας».

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Ένας ακόμη νοσταλγός της πατρίδας μας, επίλεκτο μέλος της Ενώσεώς μας, ο Σπύρος Π. Παπαδόπουλος, πέθανε στις 18 Οκτωβρίου 1979 και έταφη στο Νεκροταφείο Ζωγράφου.

Υπήρξε ο τελευταίος διαχειριστής της περιουσίας της «Ευαγγελικής Σχολής Σμύρνης» και ο άνθρωπος που, εκτός των λοιπών υπηρεσιών του προς αυτήν, διέσωσε και τα αρχεία της, μέσα από τις φλόγες, με κίνδυνον της ζωής του την ημέραν της πυρκαϊάς και τα παρέδωσε στον εκεί τότε πρόξενον της Αγγλίας υπό την προστασίαν του όποιου τελοῦσεν ή μεγάλη περιουσία της.

Μετά την καταστροφή της Σμύρνης κατέφυγε στην Αλεξάνδρεια όπου και διωρίστηκε διευθυντής στο μεγάλο «Κωστίκειον Νοσοκομείον», προσφέροντας, επί τριάντα και περισσότερα χρόνια, τις ευεργετικές του υπηρεσίες. Τα τελευταία έτη της ζωής του τα έζησε ειρηνικά στην Αθήνα.

Όργάνωσε και ανέδειξε, σαν Πρόεδρος, τον Σύλλογο των Αιγυπτιωτών Ελλήνων, ξοδεύοντας τις τελευταίες δυνάμεις του για την φιλανθρωπία.

Στα παιδιά του Πέτρο, καθηγητή του Γαλλικού Ινστιτούτου, και Παντελή, οδοντίατρον των Αθηνών, εκφράζομε τα θερμά συλλυπητήριά μας.

ΟΛΓΑ ΒΑΤΙΔΟΥ

Στις 30 του περασμένου Δεκεμβρη έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του άεχαστου γενικού γραμματέα της Ενώσεώς μας Γιάννη Χάπα, στο νεκροταφείο Βύρωνα.

Πάρα πολλοί κόσμος, συγγενείς, φίλοι του, σύμβουλοι της Ενώσεώς μας, σμυρνιοί και σμυρνιές, πήγαν στον τάφο για να δεθούν γι' ανάπαυση της ψυχής του και ν' αναπέμψουν το «αίωνία του ή μνήμη».

ΕΥΧΕΤΗΡΙΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Ευχετήριες κάρτες για τις γιορτές ελάβαμε από την Ένωση Σπάρτης, την Ιωνική Έστία, την Πανιώνιο Στέγη Βύρωνα, την Ένωση Κυθωνιατών, το Άναγνωστήριο «Η ανάπτυξις» Αγιάσου, την Ένωση Μικρασιατών Περιφέρειας Κρήνης (Τσεσμέ), την Ένωση Σμυρναίων και Μικρασιατών Βορείου Ελλάδος. Επίσης πολλά μέλη μας έστειλαν τις ευχές τους.

Θερμά ευχαριστούμε όλα τα Σωματεία και μέλη για τις ευχές τους.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Τόν περασμένο μήνα στο ξενοδοχείο «ΧΙΛΤΟΝ» δόθηκε με μεγάλη επιτυχία το Τσάι - πινάκι που κάθε χρόνο οργανώνει το Ίδρυμα Προστασίας Ελληνικής Μικρασιατικής Χειροτεχνίας.

Ο έκλεκτος κόσμος που τίμησε με την παρουσία του την ωραία εκδήλωση θαύμασε τα χειροτεχνήματα που είχαν εκτεθεί και συγχάρηκε την πρόεδρο κ. Αθηνά Κερεσετζή για τις προσφορές της στη συνέχιση της ελληνικής Μικρασιατικής λαογραφικής Τέχνης.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

Μηνιαία έκδοση της
«ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αποστέλλεται δωρεάν
στα μέλη της

Διεύθυνση
δδός Καρύτση αριθ. 3
Τηλέφ. 32.28.480
Αθήναι 124

Συντάσσεται από τους
συμβούλους:

Τζών Βεινόγλου
Χρυσόστομο Θεοδωρίδη

Τάκη Βεζυργιάννη

Υπεύθυνος εκδόσεως

N. E. Γκούφα

Δεινοκράτους 311

Τηλ. 72.71.92

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

A. ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ

Ρήγα Παλαμήδου 5 — Αθήναι

ΔΩΡΕΕΣ

— Η κυρία Άννα Ιωαννίδου χάρισε στην Ένωση μας, έφτά ωραίες κάρτ - ποστάλ της Σμύρνης και των περιχώρων τυπωμένες στη δεύτερη δεκαετία του αιώνα μας.

— Η κυρία Έλλη Κατιμερτζόγλου - Τυράσκη χάρισε στην Ένωση μας μια φωτογραφία από την εκστρατεία του Σαγγάριου και άλλη μια του μουσικού όμιλου Βρυούλλων, που την δημοσιεύουμε.

— Ζητούμε συγνώμη για το τυπογραφικό λάθος στο επίθετο της Κας Άγνης Σ. Καστάλη, που δημοσιεύτηκε στην «Μ. Ηχώ» του Νοέμβρη, στην δωρεά που μας έστειλε εις μνήμην Τάκη Ιωαννίδη.

Ο κ. Έπαμ. Αναστασόπουλος εις μνήμην της συζύγου του Ηρούς επί τη συμπληρώσει έξαετίας από του θανάτου της	5.000
Η κ. Μαρία Λαλαγιάννη εις μνήμην της μητέρας της Άσπας	5.000
Ο κ. Χριστοφ. Ευστρατίου εις μνήμην της αδελφής του Ηρούς	5.000
Η κ. Ερμιόνη Τσακίρη εις μνήμην του συζύγου της Ευαγγέλου	4.000
Η κ. Θεοδοσία Μαρχοπούλου εις μνήμην Λεωνίδα Μαρχοπούλου	4.000
Η κ. Αθηνά Βεροπούλου εις μνήμην Αντωνίου Φελιππίδη	3.000
Η κ. Κική Ανδρέου εις μνήμην της αδελφής της Βασ. Θεοδωρίδου	1.500
Ο κ. Γ. Τενεκίδης εις μνήμην των γονέων του Κόκκου και Μαρίας	1.000
Η κ. Έλλη Άνεμογιάννη εις μνήμην Γ. Ιωαννινοπούλου	1.000
Η κ. Δώρα Πολυχρονοπούλου εις μνήμην των γονέων της Ιωάννου και Χρυσάνθης Καγκιλάρη το γένος Άθαν. Λούδαρη και της αδελφής της Μαρίας	1.000
Ο κ. Χριστ. Στυλιανόπουλος εις μνήμην των γονέων του Γεώργιου και Στέλλας και της αδελφής του Δέσπας Βοσαντζή	700
Ο κ. Μιχ. Κολιδάκης εις μνήμην Γ. Χάπα	200
Ο κ. Αθανάσιος Καλαφάτης εις μνήμην των γονέων του	500
Ο κ. Μιλτ. Φραγκόπουλος υπέρ των σκωπών της Ενώσεως	500

Τους δωρητές θερμά ευχαριστούμε

ΧΑΡΕΣ

Την 9η Ιανουαρίου 1980 στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Καρύτση παντρεύτηκαν δύο νέα παιδιά, ή Έλεάνα Φραγκοπούλου, κόρη του Κορδελιότη Μιλτιάδη Κ. Φραγκόπουλου με τον Νικόλαο Τουλάτο, Αρχιτέκτονες - Μηχανικοί και οι δύο του Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Στους νεόνυμφους που ανεχώρησαν για μεταπτυχιακές σπουδές στην Δ. Γερμανία εύχόμαστε κάθε εύτυχία, χαρά και πρόοδο.

Στις 26 Δεκεμβρίου, στην εκκλησία Μεταμορφώσεως Κηφισιάς, παντρεύτηκε ο κ. Τζών Αλεξάκης με την χαριτωμένη Βίλλυ Μαυρογάλου.

Ο Τζών Αλεξάκης είναι γιός του έκλεκτου μέλους της Ενώσεώς μας έφέσιου Ξενοφώντα Αλεξάκη, της οικογενείας έφοπλιστών.

Η «Μικρ. Ηχώ» εύχεται στους νιόνυμφους κάθε εύτυχία.

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΡΩΝΕΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΑΘΛΟ

Ἡ «Ἐνωσις Σμυρναίων» σᾶς προσκαλεῖ νὰ τιμήσετε μὲ τὴν παρουσία σας τὴν τελετὴ τῆς τετάρτης ἀπονομῆς τοῦ «Ἀρωνείου Λογοτεχνικοῦ Ἐπάθλου, πὺ θὰ γίνη στὴ Στέγη μας (δὸς Καρύτση 3-γ' ὄροφος), στὶς 11 Φεβρουαρίου 1980, ἡμέρα Δευτέρα στὶς 7.00 μ.μ.

Σύμφωνα μὲ ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τοὺς κυρίους: Τάσο Ἀθανασιάδη, Ξενοφῶντα Καρακάλο, τὴν κυρία Μαρία Καρατσοπούλου καὶ τοὺς κ.κ. Ἡλία Σιμόπουλο καὶ Νίκο Τουτουτζάκη καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως:

Θὰ τιμηθοῦν : Μὲ τὸ βραβεῖο τῶν 20.000, ὁ Δημ. Ἀρχιγένης, γιὰ τὸ βιβλίο του «Νταῖδες τσῆ Σμύρνης» καὶ ἡ Νίτσα Παραρᾶ - Εὐτυχίδου μὲ ἔπαινο, γιὰ τὸ βιβλίο της «Κάποτε στὰ Βουρλὰ τῆς Μ. Ἀσίας».

Ἐπεὶτα ἀπὸ σύντομη εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως κ. Κίμωνα Παυλίδη καὶ αἰτιολογικὴ εἰσήγηση ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς Κρίσεως κ. Ἡλία Σιμόπουλο, θὰ διαβαστοῦν περικοπὲς τοῦ κειμένου τῶν διακριθέντων βιβλίων, ἀπὸ τὴν ἡθοποιὸ τοῦ ἐθνικοῦ μας θεάτρου κυρία Ἄννα Πολυτίμου - Παπακωνσταντίνου καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΙΜΩΝ ΠΑΥΛΙΔΗΣ
πρῶην Ἀντ/δρος Ἀρείου Πάγου

Ὁ Σύμβουλος Δημ. Σχέσεων
ΤΖΩΝ ΒΕΪ-ΝΟΓΛΟΥ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΤΑΚΗΣ ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

